

МАРІЯ

Улас Самчук

Роман-хроніка

Рік написання — 1933

читати
роман

**Улас
Самчук**
(1905-1987)

"Матерям, що загинули голодною смертю на Україні в роках 1932-1933"

МАРІЯ

Піднесення образу селянки Марії до символу всієї України

першим розповів світові про Голодомор

Трагедія однієї родини від дореволюційного періоду до більшовицьких реформ 1930-х років, голодомору 1933 р.

ЖАНР

роман-хроніка

ЛІТЕРАТУРНИЙ РІД

епос

ІДЕЯ

Звеличення праці, любові, материнства; ушляхення Батьківщини; засудження нелюдських дій влади, тоталітарного режиму, що прирікав людей на смерть

ТЕМА

Розповідь про тяжке життя української селянки на фоні історичних подій, зокрема війни, колективізації та Голодомору

ПРОБЛЕМАТИКА

Насильницька колективізація; голодомор; духовність; сенс життя; щастя; добро; материнство; життя і смерть

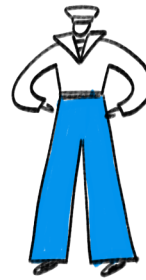
ГЕРОЇ

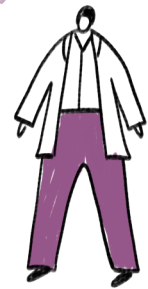
Гнат Кухарчук
(перший чоловік Марії)

Марія
(роботяща, лагідна, щедра, пісенна натура)

Корній
(другий чоловік Марії)

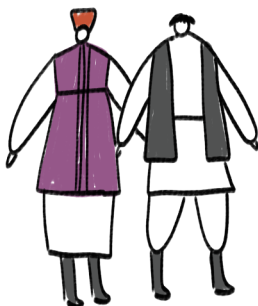

Демко
(найстарший син)

Діти Марії та Корнія

Тітка Катерина

Заруби
(подружжя, у них Марія буда в наймах)

Лаврін
(молодший син, порядний, національно свідомий)

Надійка
(донька)

Максим
(середній син, більшовик)

Марія народилась у бідній родині, рано осиротіла. Зростала у тітки Катерини. 9-річною взяла її на роботу родина Зарубів

Марія виходить заміж за нелюбого Гната Кухарчука. Заруби дали їй добре придане

У Гната і Марії померла дитина, потім ще двоє... Марія замкнулась у своєму горі.

Повертається матрос Корній і згодом стосунки з Марією поновлюються. Жінка наважується розлучитися з Гнатом

Не ладиться життя у Марії з Корнієм: вона голодна, але щаслива. Згодом все стає добре: побудували хату, є коні, займаються господарством, народили 3-ох дітей

Гнат сплює на Великдень Маріїну оселю. Марія знає, хто це зробив, але не свідчить проти колишнього

Корній повертається, сім'я помаленьку відбудовує господарство, у них народжується ще один син Лаврін. Діти ростуть геть різними

Примусова колективізація та Голодомор. Їхнє господарство занепадає... Максим зрікається батьків-куркулів, виганяє їх з дому

Максим заявляє на свого брата Лавріна, і того заарештовують. Їсти нічого - люди пухнуть з голоду. Помирає донька Надійки

Корній холоднокрівно вбиває сина Максима, що уособлює все те страшне, що випало на долю людей

До Марії, що вже теж опухла з голоду і не може поворухнутись, приходять Гнат, що став ченцем

Настає останній 26258-й день її життя

